

Dosarul nr. 2ra-1857/19

Prima instanță: Judecătoria Hîncești sediul central (jud. L. Roic-Botezatu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Cimpoi, I. Secieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

16 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Cioinac împotriva Grădiniței de copii „Garofița” din sat. Mingir r-nul Hîncești cu privire la încasarea salariului și a penalității pentru reținerea ilegală a salariului și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică și menținută hotărârea din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Hîncești sediul central, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 10 ianuarie 2018, Ion Cioinac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei sat. Mingir r-nul Hîncești și Grădiniței de copii „Garofița” din sat. Mingir r-nul Hîncești cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că potrivit contractului individual de muncă nr. 11 din 1 iunie 2010 încheiat cu Grădinița de copii „Garofița” din sat. Mingir r-nul Hîncești, dânsul a fost angajat la lucru în calitate de muncitor (electric) pe un termen nedeterminat cu regim de muncă de 5 zile lucrătoare în săptămână, de la orele 08:00 până la orele 17:00.

A precizat că, deși contractul menționat nu a fost modificat, în conformitate cu art. 68 Codul muncii, administratorul grădiniței și Primăria sat. Mingir r-nul Hîncești i-a achitat salariul doar în mărime de 520 de lei, adică 50 %.

Cu referire la prevederile art. 142 Codul educației, a relevat că grădinița de copii se află în subordinea administrației publice locale, adică a Primăriei sat. Mingir r-nul Hîncești, care și achită salariile lucrătorilor grădiniței.

A relatat că la 22 noiembrie 2017 și 4 decembrie 2017, s-a adresat pârâților cu cereri prealabile privind achitarea salariului deplin pentru ultimii 3 ani (2015-2017) în mărime de 18 720 de lei (520 x 36 luni), cât și a plății concediilor în mărime de 1 560 de lei (520 x 3 ani), iar în total suma de 20 280 de lei, care însă au rămas fără răspuns și soluționare, încălcându-se, astfel, prevederile art. 8 alin. (3) din Legea cu privire la petiționare.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 329-332, 349-353, 354, 355 Codul muncii.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Primăria sat. Mingir r-nul Hîncești a sumei de 20 280 de lei cu titlu de prejudiciu material pentru perioada de activitate în calitate de muncitor (electric) în cadrul Grădiniței de copii „Garofița” din sat. Mingir r-nul Hîncești pentru perioada 1 ianuarie 2015 – 1 ianuarie 2018 și a prejudiciului moral în mărime de 5 000 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei, Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furculiță a depus cerere de chemare în judecată concretizată împotriva Grădiniței de copii „Garofița” din sat. Mingir r-nul Hîncești, solicitând admiterea acesteia, încasarea de la Grădinița de copii „Garofița” din sat. Mingir r-nul Hîncești în beneficiul lui a salariului pentru funcția de muncitor pentru deservirea clădirii, conform contractului individual de muncă nr. 11 din 1 iunie 2010, în sumă de 27 269,60 de lei pe perioada 1 ianuarie 2015 – 31 august 2018, a penalității pentru reținerea ilegală a salariului pe perioada 1 ianuarie 2015 – 31 august 2018 în sumă de 19 321,10 de lei și a prejudiciului moral în sumă de 5 000 de lei.

Suplimentar a menționat că pentru perioada 1 ianuarie 2015 – 31 august 2016, reieșind din informația prezentată în certificatul nr. 02/1-25-164 din 28 februarie 2018, salariul calculat pentru regimul de muncă redus (0,5 unități) constituie 520 de lei, astfel, angajatorul nu i-a calculat și achitat salariul deplin în cuantum de 1 040 de lei/lunar pe perioada 1 ianuarie 2015 – 31 august 2016, adică pentru 20 de luni.

A evidențiat că pentru perioada 1 septembrie 2016 – 31 august 2017, pentru 12 luni, salariul calculat pentru regimul de muncă redus (0,5 unități) constituie 648 de lei, prin urmare, nefiindu-i calculat și achitat salariul deplin în cuantum de 1 296 de lei/lunar.

Prin hotărârea din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Hîncești sediul central, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică și menținută hotărârea primei instanțe.

Prima instanță și instanța de apel au conchis că în privința pretenției privind recalcularea și încasarea plăților salariale pentru perioada 12 ianuarie 2013 – 2 februarie 2016 există o hotărâre judecătorească irevocabilă, astfel, urmează a fi respinsă pretenția lui Ion Cioinac cu privire la încasarea salariului pentru funcția de

muncitor pentru deservirea clădirii, conform contractului individual de muncă nr. 11 din 1 iunie 2010, pentru perioada 1 ianuarie 2015 – 2 februarie 2016.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că salariatul nu a prestat angajatorului munca efectivă pentru o durată de 8 ore, așa cum acesta pretinde, or, Ion Cioinac a activat în cadrul Grădiniței de copii „Garofița” din sat. Minjir r-nul Hîncești pentru 0,5 unități la funcția de muncitor pentru deservirea clădirii, ultimul fiind remunerat pentru perioada efectiv activată, conform extraselor de rulaj a plăților salariale și în baza tabelelor de pontaj anexate la materialele cauzei.

La fel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au evidențiat că Ion Cioinac pretinde la încasarea unor plăți salariale pentru o muncă ce nu a prestat-o efectiv, deoarece reieșind din tabelul de pontaj și evidența statelor de personal cu întreținere de la buget pentru situația din 1 septembrie 2016 și 1 septembrie 2017, pentru 0,5 unități a funcției de muncitor pentru deservirea clădirii a fost exercitată și de un alt salariat.

La 1 august 2019, Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică a declarat recurs împotriva deciziei din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că potrivit contractului individual de muncă nr. 11 din 1 iunie 2010, dânsul a fost angajat în calitate de muncitor (electric), cu regimul de muncă de la ora 08:00 - 17:00, sâmbăta și duminica - zi de odihnă.

Referitor la salariu, clauzele contractului individual de muncă nu stabilesc suma expresă, dar indică „conform categoriei de salarizare, cu ajutor material, supliment la activitățile nocive”.

La capitolul modificarea contractului, părțile expres au convenit că prezentul contract poate fi modificat numai printr-un acord suplimentar semnat de părți, care au semnat prezentul contract și este parte integrantă a acestuia, modificările și completările în contract pot fi operate de părți privitor la regimul de muncă și de odihnă.

A comunicat că potrivit certificatului privind mărimea salariului nr. 01/1-25-164 din 28 februarie 2018, eliberat de Primăria com. Mingir r-nul Hîncești, salariul calculat pentru el pentru funcția de muncitor la deservirea clădirii, reprezintă de la 1 septembrie 2015 - 520 de lei, 1 septembrie 2016 - 648 de lei, 1 septembrie 2017 - 757,80 de lei.

În temeiul statelor de personal și tabelelor de pontaj, retribuirea muncii lui în funcția de muncitor la deservirea clădirii pe perioada vizată, 2015-2018, se efectuează pentru 0,5 unități, respectiv pentru 4 ore, în condițiile în care regimul de muncă stabilit în contractual individual de muncă nr. 11 din 1 iunie 2010 este de 8 ore și 40 ore pe săptămână, însă remunerarea este calculată pentru 3,5 ore pe zi și 17,5 ore pe săptămână.

A relatat că la 1 septembrie 2016, directorul grădiniței de copii „Garofița” din sat. Minjir r-nul Hîncești, Sofia Bordianu i-a prezentat pentru semnare un acord suplimentar la contractul individual de muncă nr. 11 din 1 iunie 2010, prin care a

fost indicat salariul de 520 de lei pentru regimul de muncă de la 08:00 - 11:30 (cinci zile în săptămână) cu adăugarea sporului de vechime în muncă de 78 de lei și a suportului pentru condiții nocive – 50 de lei.

A obiectat că în condițiile în care dânsul a activat și ulterior după prezentarea spre semnarea a acordul suplimentar, își exercita atribuțiile conform regimului de muncă de 8 ore, a făcut mențiunea pe acordul prezentat precum că a făcut cunoștință, dar nu este de acord, iar intimatul nu a prezentat un alt acord și nu a încercat nici într-un fel să discute sau să negocieze contractul, astfel, între părți au rămas în vigoare prevederile inițiale ale contractului individual de muncă nr. 11 din 1 iunie 2010, inclusiv și referitor la regimul lui de muncă.

A menționat că atât statele de personal prezentate, cât și tabelele de pontaj pe perioada aflată în litigiu (care de fapt nu acoperă toate lunile litigioase), sunt acte unilaterale, care nu au fost aduse la cunoștința lui, iar despre acestea a aflat doar la judecarea cauzei în fond.

Totodată, a precizat că intimatul, deși a ridicat obiecția privind neprestarea de către el a muncii conform regimului de muncă de 8 ore și era remunerat conform timpului de muncă pe care efectiv îl presta, respectiv 3,5 ore, nu a prezentat niciun înscris probator din care ar rezulta că a fost ridicată această obiecție prin pornirea în privința lui a unei proceduri disciplinare sau să fie atras la răspundere disciplinară pentru nerespectarea regimului de muncă stabilit în contractul individual de muncă nr. 11 din 1 iunie 2010.

Prin urmare, orice consemnarea a timpul de muncă prestat de salariat, în mod unilateral de către angajator (tabele de pontaj, state de personal etc.) nu sunt admisibile și contravin art. 45, 56, 68 Codul muncii, pe care prima instanță și instanța de apel nu le-au aplicat în speță, având în vedere că raportul de muncă își are originea exclusiv în contractul individual de muncă, care este în prealabil negociat de către salariat și angajator.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 13 iunie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 193), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 1 august 2019 în termenul legal.

La 12 septembrie 2019, prin intermediul Oficiului Poștal, Grădinița de copii „Garofița” din sat. Minjir r-nul Hîncești a depus referință la recursul declarat de Ion Cioinac, solicitând respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția

Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari